V pondělí po ránu - Mládek, Ivan

V pondělí po ránu plavky si natáhnu,
pak ponožky jsou na skříni, snad na ně dosáhnu.
Kalhoty pod slamníkem kvůli pukům mám,
žádna mi nežehlí - léta už bývám sám.

Bílou košulenku obléknu si šubyduby šubyduby,
límec, že by zrovna svítil to ne, vohrnu ho radši naruby,
pak veplouvám do kvádra, co jsem si nechal šít,
ještě pohorky, motýlka, baret a můžu jít.

V pondělí po ránu, když jedu tramvají,
lidé se po mně tak podivně dívají.
na své nohy pohlédnu, vypísknu leknutím:
tkaničky mě barevně neladí s obutím!

Vstávám studem celý zapýřený, prodírám se na plošinu,
dvéře rozhrnu a vyskočím do domu obuvi se došinu.
Koupím balík bílých šňůrek domů ho dopravím,
tím nedostatky v odívání razantně napravím.